

Parafia św. Augustyna

ISSN 2300-9233

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

Msze św. dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵

tel.: 22-838-30-95 tylko w godz. urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

II niedziela Wielkiego Postu

5 marca 2023

LITURGIA SŁOWA

Rdz 12,1-4a; Ps 33; 2 Tm 1,8b-10; Mt 17,1-9

Ref. Psalmu: **Okaż swą łaskę ufającym Tobie.**

Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba oraz brata jego, Jana, i zaprowadził ich na górę wysoką, osobno. Tam przemienił się wobec nich: twarz Jego zajaśniała jak słońce, odzienie zaś stało się białe jak światło. A oto ukazali się im Mojżesz i Eliasz, rozmawiający z Nim. Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: „Panie, dobrze, że tu jesteśmy; jeśli chcesz, postawię tu trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza”. Gdy on jeszcze mówił,

oto obłok świetlany oślonił ich, a z obłoku odezwał się głos: „To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie!”. Uczniowie, słysząc to, upadli na twarz i bardzo się zlekli. A Jezus zbliżył się do nich, dotknął ich i rzekł: „Wstańcie, nie lękajcie się!”. Gdy podnieśli oczy, nikogo nie widzieli, tylko samego Jezusa. A gdy schodzili z góry, Jezus przykazał im, mówiąc: „Nie opowiadajcie nikomu o tym widzeniu, aż Syn Człowieczy zmartwychwstanie”.

Wyobrażę sobie Pana Jezusa i apostołów, którzy zmęczeni wędrówką powoli wchodzi na wysoką górę. Będę siedł obok nich, patrząc na ich zmęczenie i przysłuchując się ich rozmowom. W Biblii góra jest symbolem miejsca spotkania z Bogiem. Czy mam taką „górze” w moim codziennym życiu – ulubione miejsce spotkań z Bogiem? Jakie to miejsce? Udawanie się na modlitwę zawsze wymaga wysiłku oderwania się od zajęć, walki z wewnętrznymi rozproszeniami i troski o wyciszenie. Czy podejmuję ten wysiłek?

Jezus wziął uczniów na górę „po sześciu dniach” od chwili, gdy zapowiedział im, że będzie cierpiał i zostanie zabity. W ich sercu panuje smutek, przygnębienie i niepewność. Przypomnę sobie sytuacje z mojego życia, kiedy dowiedziałem się o czymś bardzo bolesnym i popadłem w przygnębienie i smutek. Czy potrafiłem rozmawiać z Bogiem o moich bolesnych uczuciach? Czy pamiętam modlitwę, która w czasie wielkiego smutku i przygnębienia wprowadziła w moje serce pokój i ukojenie?

Będę adorował Jezusa, który przemieniony, cały piękny staje przed apostołami. Olśnieni cudownym wizerunkiem Jezusa, zwierzają się ze swego szczęścia: „Panie, dobrze, że tu jesteśmy”. Przypomnę sobie moje najgłębiej przeżyte modlitwy, gdy doświadczyłem szczególnej bliskości Boga i zachwyty nad Jego pięknem. W jakich okolicznościach to się wydarzyło?

„To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie”. Ojciec zaprasza mnie do częstego przebywania na modlitwie z umiłowanym Jezusem. Poproszę Ojca, aby pomógł mi trwać w modlitwie serca: Ty jesteś mój Jezus umiłowany!

Krzysztof Wons SDS

KOMENTARZE DO CZYTAŃ

Przygotowane przez Bractwo Słowa Bożego

Komentarz do pierwszego czytania

W tradycji Kościoła prawosławnego imię Abrahama (podobnie jak innych patriarchów i proroków) poprzedza przymiot „święty”. Choć wydaje nam się to trochę dziwne, bo przydomek „święty” nadajemy szczególnie osobom raczej z czasów chrześcijańskich, to musimy pamiętać, że Katechizm Kościoła Katolickiego w numerze 61 podaje: Patriarchowie i prorocy oraz inne postacie Starego Testamentu byli i zawsze będą czczeni jako święci we wszystkich tradycjach liturgicznych Kościoła.

Abraham jest wyjątkowym świętym. Cechuje go niezwykła heroicność cnót – zwłaszcza wiary. Zaufał Bogu, wychodząc z Ur chaldejskiego, zaufał też Najwyższemu, składając swojego syna w ofierze. Abraham nie tylko wierzył w Boga, ale przede wszystkim wierzył Bogu.

Boże, Twoje słowo jest żywe i skuteczne! Zechciej udzielić nam swojego błogosławieństwa i przymnoż nam wiary przez św. Abrahama, któremu obiecałeś błogosławieństwo dla niego samego, ale i „ludów całej ziemi”.

Komentarz do psalmu

W Psalmie 33. modlący odwołuje się do potęgi i dobroci Boga, który jest władcą świata. Zaczyna się on od wezwania Sprawiedliwi! Radujcie się w Panu! Sprawiedliwość, słowo pochodzące od hebrajskiego rdzenia cdk, w Starym Testamencie występuje ponad pięćset razy i jest jedną z głównych idei określających relacje człowieka z Bogiem, który jest jej źródłem. Zwoje znad Morza Martwego i księga „Nauczyciel Sprawiedliwości” mówią o sprawiedliwości Bożej, która daje nadzieję na odkupienie grzechów. Greckim, nowotestamentalnym odpowiednikiem sprawiedliwości jest słowo

dikaio, które występuje ponad dwieście dwadzieścia razy w księgach NT. Tu Jezus szukał „grzeszników”, a nie „sprawiedliwych”. Tę nadchodzącą zmianę da się odczuć już w słowach psalmu: Oczy Pana zwrócone na bogobojnych, na tych, którzy czekają na Jego łaskę, aby ocalił ich życie od śmierci.

Komentarz do drugiego czytania

Święty Paweł w osobistej zachęcie zwraca się do Tymoteusza, którego powołał do służby Panu. Służba ta niesie ze sobą trudy i przeciwności, ale jest ona realizowana dzięki łasce Bożej. Bóg przez Jezusa najpierw uwolnił nas od grzechów, a następnie przepełnił łaską uświęcenia. Paweł podkreśla, że Jezus Chrystus pokonał śmierć i obdarzył nas życiem. To Zbawiciel żyje w nas i podobnie jak Tymoteusza umacnia nas w znoszeniu przeciwności oraz dodaje odwagi w głoszeniu Ewangelii.

Komentarz do Ewangelii

Wydarzenie Przemienienia Pańskiego jest jedną z najbardziej niezwykłych historii nowotestamentalnych. Oto Jezus zabrawszy ze sobą trzech uczniów wszedł na wysoką górę i tam się przemienił.

Cała perykopa składa się z trzech etapów: wejścia na górę, wydarzenia na szczycie i zejścia. Jakże często i nasze życie jest podobne do nich. Najpierw stawiamy sobie jakiś cel i trudzimy się, żeby go osiągnąć, a gdy już go zdobędziemy, przepełnia nas radość rozświetlająca nasze wnętrze. Mówimy sobie – podobnie jak Piotr – do brze, że tu jesteśmy. Chcemy wtedy rozbić symboliczny namiot, aby w nim się schronić i niejako zabezpieczyć swoje przeżycie przemienienia po osiągnięciu celu. Jednak wtedy następuje moment zejścia i powrotu do rzeczywisto-

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

W radościach ich miłości i życia rodzinnego daje im już tutaj przedsmak uczty Godów Baranka: Jakże potrafię wysłowić szczęście tego małżeństwa, które wiąże Kościół, Ofiara eucharystyczna umacnia, a błogosławieństwo pieczętuje, aniołowie ogłaszają, a Ojciec potwierdza?... Cóż za jarzmo dwojga wiernych złączonych w jednej nadziei, jednym dochowaniu wierności, w jednej służbie! Oboje są dziećmi tego samego Ojca i oboje wspólnie służą; nie ma pomiędzy nimi podziału ani co do ciała, ani co do ducha. Owszem, są prawdziwie dwoje w jednym cielesie, a gdzie jest jedno ciało, jeden też jest duch.

1643 "Miłość małżeńska zawiera jakąś całkowitość, w którą wchodzi wszystkie elementy osoby - impulsy ciała i instynktu, siła uczuć i przywiązania, dążenie ducha i woli. Miłość zmierza do jedności głęboko osobowej, która nie tylko łączy w jedno ciało, ale prowadzi do tego, by było tylko jedno serce i jedna dusza. Wymaga ona *nie-rozerwalności i wierności* w całkowitym wzajemnym obdarowaniu i otwiera się ku *plodności*. Jednym słowem chodzi o normalne cechy charakterystyczne dla każdej naturalnej miłości małżeńskiej, ale w nowym znaczeniu, gdyż sakrament nie tylko je oczyszcza i wzmacnia, ale wynosi tak, że stają się wyrazem wartości prawdziwie chrześcijańskich".

ści u podnóża góry, czyli do codzienności. Schodząc myślimy o tym, jak będziemy się dzielić naszą radością z bliskimi, a z drugiej

strony czujemy żal, że to już było i się skończyło. Z pewnością podobne ambiwalentne uczucia towarzyszyły apostołom, którzy może wtedy pomyśleli: „Ależ mamy

historię do opowiedzenia pozostałym uczniom! Ach, i to właśnie przed nami Mistrz się przemienił! Niech pozostali uczniowie nam za-

zdroszczą”. Panie, uwolnij nas od pychy!

Komentarze zostały przygotowane przez dr Andrzeja Kosińskiego

WIELKI POST

Wkroczyliśmy w okres Wielkiego Postu: czas pokuty, oczyszczenia, nawrócenia. Nie jest to łatwe zadanie. Chrześcijaństwo nie jest drogą wygodną: nie wystarczy być w Kościele i pozwalać, by mijały lata. W naszym życiu, w życiu chrześcijan, pierwsze nawrócenie – ta jedyna w swoim rodzaju, niezapomniana chwila, w której dostrzega się wyraźnie wszystko, o co nas prosi Pan – jest ważne – jednak jeszcze ważniejsze i jeszcze trudniejsze są kolejne nawrócenia. Żeby ułatwić działanie łaski Bożej przy kolejnych nawróceniach, trzeba zachować młodość ducha, wzywać Pana, umieć słuchać, odkrywać co jest nie tak, prosić o przebaczenie.

Jak można lepiej rozpocząć Wielki Post? Odnawiamy swoją wiarę, nadzieję, miłość – to jest źródło ducha pokuty, pragnienia oczyszczenia. Wielki Post nie jest tylko okazją do wzmożenia naszych zewnętrznych praktyk umartwienia. Gdybyśmy myśleli, że chodzi tylko o to, umknąłby nam

jego głęboki sens dla życia chrześcijańskiego, ponieważ te zewnętrzne uczynki są owocem wiary, nadziei i miłości.

Rozważmy w Wielkim Poście, że chrześcijanin nie może być powierzchniowy. Pochłonięty w pełni swoją codzienną pracą, pośród innych ludzi podobnych jemu, zabiegany, zajęty, żyjący w napięciu. Chrześcijanin ma być jednocześnie całkowicie zanurzony w Bogu, ponieważ jest synem Bożym.

W Wielkim Poście liturgia przypomina o skutkach grzechu Adama w życiu człowieka. Adam nie chciał być dobrym synem Boga i zbuntował się. Słysząc też jednak nieustannie echo owej *felix culpa* – szczęśliwej, błogosławionej winy, którą cały Kościół, pełen radości, będzie wyśpiewywał w Wigilię Niedzieli Zmartwychwstania.

Kiedy nadeszła pełnia czasów, Bóg Ojciec posłał na świat swego Jednorodzonego Syna, aby przywrócił pokój i abyśmy przez odkupienie z grzechu (Gal 4,5), stali się synami Boga, wyzwolonymi z jarz-

ma grzechu, zdolnymi do uczestniczenia w wewnętrznym życiu Trójcy. W ten sposób, nowy człowiek, ten nowy szczepek dzieci Bożych, może wyzwolić całe stworzenie z nieporządku, poprzez odnowienie wszystkiego w Chrystusie, który pojednał nas z Bogiem.

A więc – czas pokuty. Nie jest to działanie negatywne. Wielki Post powinno się przeżywać w duchu synostwa, które przekazał nam Chrystus i które tętni w naszej duszy. Pan wzywa nas, żebyśmy zbliżyli się do Niego z pragnieniem bycia takimi jak On: bądźcie więc naśladowcami Boga, jako dzieci umiłowane (Ef 5,1), współpracując pokornie, ale żarliwie w Bożym pragnieniu złączenia tego, co zerwane; ocalenia tego, co zgubione; uporządkowania tego, w co grzeszny człowiek wprowadził nieporządek; doprowadzenia do celu tego, co zboczyło z drogi; przywrócenia Bożej harmonii całemu stworzeniu.

(Josemaria Escriva, *To Chrystus przechodzi*, 57, 58 i 65).

KOŚCIOŁY STACYJNE

W całej Warszawie wyznaczone zostały Kościoły Stacyjne, po jednym na każdy dzień Wielkiego Postu. Można w nich, przez cały dzień, modlić się, przystąpić do spowiedzi św., uczestniczyć w wielkopostnych nabożeństwach. Wyznaczony Kościół Stacyjny jest otwarty przez cały dzień od godz. 6.00 do 21.00. W tych godzinach można przystąpić do sakramentu pokuty. Centralnym wydarzeniem każdego dnia modlitwy stacyjnej jest Msza św. sprawowana o godz. 20.00 w parafiach archidiecezji warszawskiej, a o godz. 18.00 w diecezji warszawsko-praskiej.

Wykaz Kościołów Stacyjnych na ten tydzień:

5 marca – Bazylika Archikatedralna św. Jana Chrzciciela, ul. Świętojańska 8

6 marca – poniedziałek – Parafia MB z Lourdes, ul. Wileńska 69

7 marca – wtorek – Parafia Niepokalanego Poczęcia NMP, ul. Przy Agorze 9

8 marca – środa – Parafia św. Jakuba Apostoła, ul. Grójecka 38

9 marca – czwartek – Parafia Narodzenia Pańskiego, ul. Ostrobramska 72

10 marca – piątek – Parafia Św. Maksymiliana Marii Kolbego, ul. Rzymowskiego 35

11 marca – sobota – Parafia Nawiedzenia NMP, ul. Przyrynek 2

12 marca – III Niedziela Wielkiego Postu – Bazylika Najświętszego Serca Jezusowego, ul. Kawęczyńska 53

MODLITWA NA WIELKI POST

Ojciec Niebieski, podczas Wielkiego Postu poddaję się Tobie szczególnie, coraz bardziej, staram się wierzyć w Moc Twego słowa całym moim sercem. Wkraczam też na ścieżkę skruchy, abym w umieraniu dla siebie mógł powstać do nowego życia.

Panie Jezu, Ty przyniosłeś ludzkości dar pojednania przez Twoje cierpienie i śmierć. Kocham Cię i z radością noszę imię Chrześcijanina. Pomóż mi iść za Twoim przykładem. Powiększaj moją wiarę, nadzieję i miłość, abym złe dobrem zwyciężał, mógł zamieniać nienawiść na miłość, a konflikty w pokój.

Kochający Odkupicielu przez Twoją mękę naucz mnie kochać, dawać dobro, umocnij mnie przeciw złu i niepomyślności, a przez to uczyni mnie gotowym do świętowania Twojego Zmartwychwstania.

Uzdrowicielu ciała i duszy, ulecz choroby mojego ciała i ducha, abym mógł wzrastać w świętości w Twojej łasce. Wybacz winy; naucz mnie kochać tak, jak Ty kochasz mnie.

Dobry Mistrzu, naucz mnie pamiętać o godności, jaką mi dałeś na Chrzcie Świętym, abym żył dla Ciebie w każdej chwili. Daj mi serce otwarte do przyjęcia Twojej woli, abym przyniósł w przyszłości dobre owoce. Odnów moją gorliwość do pracy z Tobą i dla Ciebie w budowaniu lepszego świata, aby moi przyjaciele mogli usłyszeć Twoją Dobrą Nowinę pokoju i sprawiedliwości. Amen.

MODLITWA, POST, JAŁMUŻNA

Modlitwa, post, jałmużna to fundamenty Wielkiego Postu. Warto przeżyć czterdziestodniowy czas przygotowań do uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego owocnie, dbając o swój kontakt z Bogiem, podejmując się wyrzeczeń i pomagając bliźnim.

„Niech zatem Wielki Post posłuży każdej rodzinie i każdej chrześcijańskiej wspólnotie do oddalenia wszystkiego, co rozprasza ducha, i pogłębienia tego, co karmi duszę, otwierając ją na miłość Boga i bliźniego”, napisał w przesłaniu na Wielki Post 2009 zmarły niedawno papież Benedykt XVI.

ŚWIADECTWA O OTRZYMANYCH ŁASKACH ZA PRZYCZYNĄ WOJTKA SKOWROŃSKIEGO

Wojtek zmarł w 2015 r. mając 13 lat. Chorował na nieuleczalną genetyczną chorobę Epidermolysis Bullosa (Zespół Pęcherzowego Oddzielania się Naskórka). Wykazywał się dużą dojrzałością wiary, męstwem w znoszeniu cierpienia, a szczególnie pogodzeniem się z Wolą Bożą. Dawał świadectwo duchowej dojrzałości, zaangażowania w liturgię. W opinii wielu osób był on dzieckiem o głębokim życiu duchowym i dlatego prosimy wszystkich, którzy go znali o składanie świadectw w formie pisemnej w kancelarii bądź za pomocą wiadomości e-mail na adres: ks.marcin@swaugustyn.pl

O G Ł O S Z E N I A

- ✓ Bardzo dziękujemy wszystkim za złożone ofiary przeznaczone na pomoc dla Ukrainy.
 - ✓ Dziękujemy za złożone ofiary na remont naszego kościoła.
 - ✓ **Dziś jest niedziela *Ad Gentes*.** To dzień modlitwy i solidarności z misjonarzami. Do puszek za ławkami można złożyć ofiary z przeznaczeniem na rzecz dzieła pomocy misjonarzom.
 - ✓ W Wielkim Poście serdecznie zapraszamy na:
 - Drogę krzyżową – w piątki o godz. 16.30 dla dzieci, o godz. 17.30 dla dorosłych, o godz. 19.30 dla młodzieży;
 - Gorzkie żale z kazaniem pasyjnym – w niedziele o godz. 17.30; Jutrznię z Godziną Czytań o godz. 6.00 (od poniedziałku do piątku). Przypominamy, że za udział w nabożeństwach wielkopostnych można uzyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami.
 - ✓ Spotkanie koła **Żywego Różańca** odbędzie dziś po Mszy św. o godz. 8:30 w Kaplicy Matki Bożej. Spotkanie Róż Różańcowych także w dniu dzisiejszym po Mszy św. o godz. 11:30 w dolnym kościele.
 - ✓ Zapraszamy do naszej **Biblioteki Parafialnej**. Biblioteka znajduje się w dolnej plebani.
- Czynna jest w czwartki od 17:00 do 19:00 i w niedzielę od 11:00 do 13:00.

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. *Bóg zapłać!*

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz Parafianie.

www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. 300 egz. Opracowanie biuletynu i druk: lis888@wp.pl